

Bijzonder zijn ze allemaal! Vergelijkend onderzoek naar reguliere en bijzondere opsporing (2009). W. Faber, A.A.A. van Nunen en C. la Roi (Faber Organisatievernieuwing, Oss). Politiewetenschap 47

Doelstelling

Het verkrijgen van inzicht in variabelen die, gegeven een bepaalde context, kunnen dienen om verschillen en overeenkomsten tussen bijzondere en reguliere opsporing te verklaren.

Onderzoeksvragen

1. In welke mate bestaan er feitelijke verschillen / overeenkomsten in beleid, besturing, inrichting en werkwijze van het opsporingsproces tussen de reguliere- en de bijzondere opsporing?
2. Hoe werken de aangetroffen verschillen / overeenkomsten door op opvattingen van klanten en opdrachtgevers over de dienstverlening van de in het onderzoek betrokken diensten?
3. Op welke variabelen zijn de verschillen / overeenkomsten terug te voeren?
4. In welke mate en hoe zijn de opgedane inzichten uitwisselbaar tussen de in het onderzoek betrokken diensten, en met welk te verwachten resultaat?

Methoden van onderzoek

Beleid, besturing, organisatie en cultuur van:

- FIOD-ECD, AID-Dienstonderdeel Opsporing (bijzonder)
- Nationale Recherche, Bovenregionale Recherche, Regionale en Districtelijke Recherche (regulier).
- interviews: n=106
- enquête tijdens 22 groepsinterviews (Audience Respons Survey) met 293 respondenten.

Samenvatting

Voor het eerst wordt een vergelijkend inzicht geboden in de prestaties van de bijzondere en reguliere opsporingsdiensten die in Nederland actief zijn. Dat leidt tot een grondig en soms opmerkelijk beeld van de zwaarte, aard en aantallen onderzoeken, effectiviteit van de opsporing, doorlooptijden en wijzen van afdoening. Voor de bijzondere opsporing is het onderzoek toegespitst op de FIOD-ECD en de AID (Dienstonderdeel Opsporing), en voor de reguliere opsporing op de Districtsrecherche, de Regionale recherche, de Bovenregionale recherche en de Nationale recherche. Om inzicht te krijgen in het werkaanbod zijn de zwaarte en het resultaat van 33.106 opsporingsonderzoeken met elkaar vergeleken. Daarnaast zijn 291 respondenten bevraagd over de cultuur in hun recherche-eenheid en hun 'ideale opsporingsorganisatie'. De materiaalverzameling werd gecompleteerd met 106 interviews en de analyse van vele documenten.

De verschillende diensten blijken in hun functioneren veel op elkaar lijken. De scheidslijnen tussen zowel regulier en bijzonder als tussen regionaal en bovenregionaal zijn minder evident dan wordt gesuggereerd. Reguliere en bijzondere opsporing verschillen vooral wat betreft de bestuurlijke en maatschappelijke context.

Bijzondere opsporingsdiensten opereren veel meer in de luwte, bovendien is hun werkaanbod eenduidiger en overzichtelijker en laat het zich makkelijker sturen door beleidskeuzes en prioriteiten. De reguliere opsporing opereert in een veel groter politiek-maatschappelijk spanningsveld, wordt geconfronteerd met complexere zaken waarbij bovendien inspanningen en prestaties veel meer onder het vergrootglas worden gelegd. Toch worden in het algemeen de 'specialisten' beter betaald dan de 'generalisten' in de reguliere opsporing.